

[Bausgaard.]

men også er landmænd og har det som eneste erhverv.

De europæiske markedsproblemer har jo ikke gennemgået nogen stor udvikling i de forløbne år. Ja, man kan vel endda sige, at dér, hvor der overhovedet er sket nogen udvikling, har denne ikke medvirket til at fremme det brede samarbejde i Europa, som fortsat er Danmarks chance for en markedspolitisk bedring. Så længe Frankrig og de øvrige fællesmarkedslande er indbyrdes uenige, så længe vil fællesmarkedet ikke være manøvredugtigt over for omverdenen. Det betyder, at vi ikke kan nære forhåbninger om snarlige forhandlinger på et realistisk plan om en videre udbygning mellem fællesmarkedet og EFTA. Statsministerens opfattelse af, at EFTA-beslutningen i Wien om at søge forhandlinger med fællesmarkedet er et første lyspunkt, er måske nok rigtig. På den anden side må det vist nøgternt erkendes, at Wienbeslutningen er uden aktuel betydning og lyspunktet vel derfor knap til at skimte. Det vil være aldeles urealistisk at tro på snarlige resultater af Wienbeslutningen og derfor også urealistisk for Danmark at bygge sin politik på forhåbninger om sådanne snarlige ændringer. Da der absolut intet er sket, som har kunnet ændre ved det forhold, at Danmarks økonomiske og politiske interesse fortsat er stærkest knyttet til EFTA, bør vi nok realistisk indstille os på, at vore muligheder i øjeblikket ligger i en fortsat udbygning af EFTA-samarbejdet. Såfremt de forhandlinger, der foregår mellem Østrig og fællesmarkedet, skulle føre til et resultat, vil det for Danmarks vedkommende ikke ændre meget ved vore forudsætninger, og så er det vel ydermere ikke sandsynligt, at der kan opnås noget heller på dette område, så længe landene i fællesmarkedet er indbyrdes uenige. Af aktuel betydning er jo derimod spørgsmålet om Englands ekstratold. Her håber jeg der kan forventes godt nyt fra det forestående EFTA-ministerrådsmøde i København.

Det er ligeledes stadig aktuelt at få det nordiske samarbejde udvidet på alle områder. Der er jo en række bestræbelser i gang for en koordination af lovgivningen på flere områder. Det er af overordentlig stor betyd-

ning, at dette felt udvides, og at man stræber efter at nå virkelig konkrete resultater. I det hele taget anser det radikale venstre det for overordentlig betydningsfuldt, at der stadig foregår bestræbelser for at underbygge de nordiske landes status som ét marked. Det er af både økonomisk og almen politisk interesse at fremme denne udvikling.

Striden mellem Frankrig og de øvrige fællesmarkedslande må vel desværre anses for at øve en negativ indflydelse på forhandlingerne i Kennedyrunden. Statsministeren gav ingen oplysning om regeringens skøn over mulighederne for at nå positive resultater. Statsministeren udtalte pænt, som han skal, ønsket om, at forhandlingerne ikke går i stå. Det ønske deler vi alle. Men hvordan bedømmer regeringen mulighederne for at holde det i gang? Og det var selvfølgelig også rart at få bekræftet, at regeringen ligesom alle andre ønsker, at toldnedsættelserne kommer til at omfatte også landbrugsvarer. Men hvordan bedømmer regeringen mulighederne for at få landbrugsvarerne med, og hvordan går det med Danmarks egen stilling i dette forhold? Hvordan har regeringen og landboforeningerne det med hinanden i dette spørgsmål? Her er det jo ikke nok med pæne ønsker om, at andre lande vil nå resultater. Her er der konkret tale om, at Danmark skal tage stilling; og om efterretningerne ellers taler sandt, kan Danmarks stilling øve indflydelse på mulighederne for i det hele taget at komme videre i landbrugsdrøftelserne. Meget tyder på, sådan som jeg ser det, at Danmark vil stå svagt ved en fastholdelse af vor hidtidige linje af samhandelsvilkårene for landbrugsvarer.

Jeg synes, der er al mulig grund til, at enten statsministeren eller udenrigsministeren giver tinget en redegørelse for vor egen stilling og vor egen indstilling, når der skal svares på indlæggene i denne debat. Jeg synes, det er med nogen uro, man må se, at der ligefrem kan være mulighed for, at det bliver Danmark, der forskertser mulighederne for toldnedsættelse af landbrugsvarerne ved en stadig fastholdelse af sin hidtidige stilling. Der er jo her tale mere om en praktisk tilpasning end om ædle principper, og det er jo endelig trods